तन्त्रक (*adj.* —°) Lehre; *vom Webstuhl kommend, ganz neu (*Zeug*).
तन्त्रकार *m.* Verfasser eines Lehrbuchs, Schriftsteller.
तन्त्रय्, °**यति** zur Norm machen, befolgen; sorgen für (*Acc.*), besorgen, ausführen. *p.p.* **तन्त्रित** (—°) abhängig von.
तन्त्रवाय *m.* Weber.
तन्त्रायिन् ein Gewebe aufziehend.
तन्द्, **तन्द्ते** nachlassen, ermatten.
तन्द्र, **तन्द्र्यते** matt, müde werden.
तन्द्र *n.* Reihe.
तन्द्र्यु matt, träge.
तन्द्रा *f.* Mattigkeit, Trägheit.
तन्द्राय्, °**यते** matt werden, ermüden.
तन्द्री *f.* = **तन्द्रा**.
तन्निमित्त dadurch veranlasst. *Abstr.* °**त्व** *n.*
तन्मनस् *Adj.* darauf gerichteten Geistes.
तन्मय daraus bestehend, davon eingenommen *o.* erfüllt. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*
तन्मात्र nur so viel *o.* so wenig. *n.* Kleinigkeit; Atom, Urstoff (*ph.*).
तन्मूल darin beruhend. *Abstr.* °**त्व** *n.*
तन्यतु *f.* (*Instr.*) das Donnern, Tosen.
तन्यतु *m. dass.*
तन्यु rauschend, tosend.
तन्वङ्ग, *f.* **ई** zartgliederig; *f.* Mädchen.
तप्, **तपति** (°**ते**) heifs sein, glühen, Schmerz empfinden, leiden, sich härmen, sich kasteien; erhitzen, brennen, verbrennen, verzehren, quälen, peinigen. *Pass.* **तप्यते**, *auch* **तप्यते** *u.* **तप्यति** *haben die intransit. Bedeutungen. p.p.* **तप्त** erwärmt, erhitzt, glühend, heifs, geschmolzen, gequält, gepeinigt; **तपः तप्तः** der sich kasteit hat. *Caus.* **तापयति** *u.* °**ते** brennen, quälen, schmerzen. — **अनु** erhitzen, quälen; *Pass.* sich grämen, Reue fühlen. **अभि** *u.* **अभ्या** erhitzen, quälen, peinigen. **उद्** erwärmen, glühen; *p.p.* **उत्तप्त** erhitzt, glühend, geläutert (*Metall*). **उप** erhitzen, quälen, schmerzen; *Pass.* erhitzt, geplagt werden, hinschmelzen. **निस्** (**ष्**) erwärmen, versengen. **परि** rings anbrennen, umglühen, plagen, quälen; heftigen Schmerz empfinden, sich härmen, sich kasteien (*bes. Pass.*). **प्र** brennen, scheinen, strahlen, sich härmen, sich kasteien; wärmen, erhitzen, versengen. **सम्** erhitzen, quälen, plagen; Schmerz *o.* Reue fühlen, sich kasteien (*bes. Pass.*). *p.p.* **संतप्त** erhitzt, glühend, gedrückt, gequält. *Caus.* erhitzen, verbrennen, quälen, peinigen.
तप brennend quälend, peinigend (—°); *m.* Brand, Glut, Kasteiung, Askese.
तपःक्लम von Kasteiungen erschöpft.
तपःक्षम zu Kasteiungen geeignet.
तपती *f. myth. Frauenname; Flussname.*
तपन brennend, erwärmend, plagend. *m.* Sonne; *f.* **तपनी** Glut; *n.* **तपन** *dass.*, Schmerz, Buſse.
तपनीय *m.* Art Reis; (geläutertes) Gold.
तपनीयाशोक *m.* der Goldaçoka.*
तपश्चरण *u.* °**र्या** *f.* Askese, Buſse.
तपस् *n.* Wärme, Glut; Schmerz, Plage; Selbstpeinigung, Askese, Buſse, Beschaulichkeit; *N. eines Monats u. einer best. Welt.*
तपस्य, **तपस्यति** sich kasteien.
तपस्य aus Hitze entstanden; *m. N. eines Monats, Mannsn.; f.* **आ** *n.* Askese, Buſse.
तपस्वन्त् glühend; asketisch, fromm.
तपस्विकन्या *f.*, °**जन** *m.* Einsiedlermädchen.
तपस्विजन *m.* Einsiedler (*auch coll.*).
तपस्विन् geplagt, elend, arm, asketisch, fromm. *m.* Asket, Büſser; *f.* **तपस्विनी**.
तपात्यय *u.* **तपान्त** *m.* Regenzeit (Glutende).
तपिष्ठ (*Superl.*) sehr heifs *o.* glühend.
तपिष्णु brennend, glühend.
तपीयस् (*Compar.*) frömmer als (*Gen.*), sehr fromm.
तपु glühend, heifs.
तपुषि glühend; glühende Waffe.
तपुष्पा heifs trinkend.
तपुस् = **तपु**.
तपोधन Reichtum an Buſse habend, fromm; *m.* Asket, Büſser, *Mannsn.*
तपोभृत् asketisch, fromm; *m.* Büſser.
तपोयुक्त *dass.*
तपोरत *u.* °**रति** sich an der Buſse freuend, fromm.